

ΠΑΡΑ-ΣΤΑΣΕΙΣ

Η αναλώσιμη πρωθυπουργική αξιοπιστία

Η Ευρώπη –ή εν πάση περιπτώσει οι 15 πριν καταστούν 25– στη Σεβίλλη (γιατί με δύο λάμπα:) αναστενάζει. Πάσχει από ζακωθητή ξωστροφεία. Πρόβλημά της. Έτσι νομίζουμε. «Κούνια που μας κούναγε», φησικά. Προέχει ότι στην εσωστρεφή Ελλάδα βογκούν τα λιμάνια. Ή έστω ότι βογκούσαν γοργός.

Του ΓΙΑΝΝΗ Π. ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΟΥ

Η εμπλοκή κατά τη διάρκεια της φθινόπωρας βδομάδας συνιστά ζλασικό και σχεδόν ακαταμάχητο παράδειγμα, ότι η χώρα δεν κυβερνείται και ότι η κυβέρνηση δεν χωράει μέσα στο ό-

ποιο κόστους της. Καθείς δικαιούται να έχει διαμορφώσει άποψη ως προς τα αιτήματα των ναυτεργαζόμενων. Κατά πόσο δηλαδή «δικαιούνταν» ν' απαιτούν διακριτική-τουτέστιν ειρηνική- συνταξιοδοτική μεταχείριση διά της αυξήσεως

από φέτος του ύψους των συντάξεων από το 60 στο 70% του μισθού, ενώ των λοιπών εργαζομένων του ΙΚΑ η αύξηση θα συντελεστεί βαθμιαίως έως το 2008. Το γε νυν έτος το αίτημα εκτινάχθηκε στο 80% ως διαπραγματευτική κίνηση. Το ζήτημα, η εμπλοκή και η όξυνση, όμως, προκλήθηκαν, διότι οι συνδικαλιστές θεώρησαν εμπαιγμό το γεγονός ότι οι δύο από τους τρεις συναρμόδιους υπουργούς υπέγραψαν τη διακριτική μεταχείριση, ενώ αρνείται ο θησαυροφυλάξ συνάδελφός τους, επικαλούμενος ετήσια επιβάρυνση 50 δις. σε δραχμές παλαιάς κοπής στο ΝΑΤ, το οποίο κατ' έτος σωρεύει ανεπιτρέπτως (τίνες πταίουν διαχρονικώς;) παθητικό της τάξεως –και της αταξίας– των 140 δις.

Τρεις υπουργοί, από τους οποίους οι δύο της απόλυτης εμπιστοσύνης και εύνοιας του πρωθυπουργού, περιήλθαν σε απόλυτη αδυναμία να συνεννοηθούν με αποτέλεσμα όχι μια απλή δυσαρμονία στους κυβερνητικούς κόλπους (Ου φροντίς Ιπποκλείδη, δοτική

Τρεις υπουργοί περιήλθαν σε απόλυτη αδυναμία να συνεννοηθούν με αποτέλεσμα κοινωνικό χάος

πτώση στο όνομα...) αλλά κοινωνικό χάος σε εκτεταμένη έκταση, με σειρά επαγγελματιών σε απόγνωση και περιηγητών σε κατάσταση διαλυτικής αναμονής. Οχι τίποτ' άλλο, αλλά αυτοπροσώπως ο κ. Σημίτης και μάλιστα επανειλημμένως έχει δεσμευτεί, ότι προτάσσει την καθιερωνότητα του πολίτη στις κυβερνητικές επιλογές του.

Προτάσσει μεν, αλλά απαξίωσε την Γεράτση ν' ασχοληθεί προσωπικώς με την ανοικτή –και σχεδόν δημόσια– διένεξη ανάμεσα σε τρεις υπουργούς του. Ανέθεσε την αποστολή της καταλλαγής στον αντ' αυτών κ. Κοσμίδη. Μια χαρά άνθρωπος, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε, αλλ' όμως αναρμόδιος και ανίσχυρος να νουθετήσει τουλάχιστον τον πρώτο τη τάξει υπουργό. Αυτόν που δεν υπέγραψε. Οι άλλοι δύο, οι υπογράψαντες δεν θα μπορούσαν να υπαναχωρήσουν κατά εξευτελιστικό τρόπο. Μόνο η παραίτησή τους θ' αποτελούσε διέξοδο, αλλά θα δημιουργούσε σειρά από αδιέξοδα.

Οχι τίποτ' άλλο, αλλά συνεδρίασε και το πνευματικό τέκνο του ε-

ρεβωδώς ολέθριου, αυτό το Ενιαίο Κέντρο Πολιτικής κι Επικοινωνίας και κατέληξε ότι υπάρχουν εισέτι κάποια κατόλοιπα αξιοπιστίας του πρωθυπουργού, τα οποία θα πρέπει ν' αξιοποιηθούν, ώστε ν' ανακάμψει το δοκιμαζόμενο κυβερνοπασόκ. Πόσο αξιοπιστος, όμως, εξακολουθεί να παραμένει ο χριστιανός, όταν η κυβέρνηση παρουσίασε αυτό το θέαμα εν προκειμένω;

Θ' αρχίσει –ή μάλλον θα επαναρχίσει– περιοδείες και θα επιδιώξει επαφές με παραγωγικές τάξεις. Ας προτιμήσει τους εμπλεκόμενους με τον τουρισμό και θ' αντιληφθεί, πώς και γιατί όχι μόνο ανάκαμψη δεν είναι δυνατό να συντελεστεί, αλλά η κατάσταση επιβαρύνεται υπερέτρωτος. Αποτέλεσμα, η ηττοπάθεια να εξαπλώνεται σ' όλη την οργανωμένη βάση.

Τις πρώτες μέρες της βδομάδας καταβλήθηκε προσπάθεια να εμφανιστεί ο πρωθυπουργός ως αποφασισμένος ν' αποκεφαλίζει μέρα παρά μέρα και από έναν απειθαρχο πλακαταγαλόνια δελφίνο του, μολονότι αυτή τη δέσμευση απέφυγε να την αναλάβει ενώπιον των κεντρικεπιτρόπων του δημόσιου τομέα και προτίμησε την απεχθή μέθοδο των διαρροών. Αντιλαμβάνεσθε όθεν πόσο ισχύουν όλα τούτα...

Τρεις, πέντε ή έξι οι θάνατοι εργατών
φωτ. τώρας: – πάντως τρεις

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΠΡΕΠΤΕΙ ΝΑ